

ηση του εμπορεύματος έγινε για να εξοφληθεί χρεωστική ομολογία της συντροφίας του ενάγοντος («οί δύοτους ὡσάν συντρόφοι»), ο οποίος νομιμοποιείται ενεργητικά να ασκήσει αγωγή για να εισπράξει το τυχόν υπόλοιπο, χωρίς πληρεξούσιο από τον συνέταιρό του³.

στ. 10-24[φ 8r], 1-6 Εκκαθάριση λογαριασμών βάσει των εγγράφων αποδείξεων που προσκομίζουν οι εναγόμενοι, κληρονόμοι του δανειστή: α) το «τιμολόγιο» («κατάστιχον») της πωλήσεως του καπνού, όπου αναγράφεται η ποσότητα και η τρέχουσα τιμή μονάδος, υπογεγραμμένο από αξιόπιστους μάρτυρες· β) το αντίγραφο της επιστολής του οφειλέτη προς τον δεματοφύλακα με την εντολή να παραδώσει τον καπνό στον δανειστή της συντροφίας. Από το αντίτιμο που εισπράχθηκε αφαιρούνται οι αναγκαίες δαπάνες, οπότε για την πλήρη εξόφληση της ομολογίας προκύπτει υπόλοιπο εις βάρος του ενάγοντος (στ. 20-21).

1. Είναι ο Ιωάννης Αδάμη, Νοτάριος της Κ, και ο μεγαλύτερος αδελφός του (πρβλ. αν. εγγρ. 2, στ. 15).
2. Για την παρακαταθήκη βλ. γενικά ΕΚΣ, σσ. 199-200. Για το ρόλο των μοναστηριών στην εξυπηρέτηση των μεταξύ εμπόρων συναλλαγών βλ. και αν. Μέρος Β', εγγρ. 7.
3. Για τη νομική φύση της συντροφίας βλ. ό.π., σσ. 196-197.

12

1726/IV/20

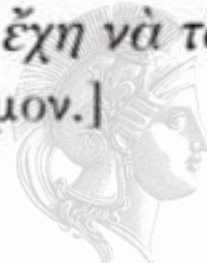
978/φ 8v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Απόφαση οριστική. Παρακαταθήκη ενεχύρου. Ευθύνη δεματοφύλακα σε απόδοση. Προσωποκράτηση ως μέσο εκτελέσεως. Υπεξαίρεση(;).

// 1726. ἀπριλλίῳ. Εἰς Σιμπῖνι.

²/ Ἰῶαν-³/ νην Παπλωμαντζῆν, διὰ κάτι ἀμανέτια, ἤγουν μίαν ⁴/ ὥραν καὶ μίαν τζήνταν ἀσυμένια, τὰ ὅποια μαζὺ καὶ ⁵/ μὲ ἓναν δουλαμᾶν μὲ κομπιὰ ἀσυμένια, τὰ εἶχεν ⁶/ ἀφίση ὁ αὐτός Χριστόδουλ(ος) ἰατρὸς νὰ στέκωνται εἰς τὸν ⁷/ κὺρ Γιάννη ὡσάν ἀμανέτια, διότι τὰ εἶχεν βαλμένα ⁸/ ὁ Ἀβράμης Νταμπίζα διὰ F 60. τὰ ὅποια σημάδια ⁹/ τὰ ζητᾶ ὁ κὺρ Χριστόδουλος ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Γιάν<ν>ην. εἰς ¹⁰/ τούτο ἐκρίθη εὐλογον, ὅτι ἀπάνω εἰς τρεῖς ἡμέρας διωρίαν ¹¹/ ὁ κὺρ Γιάν<ν>ης νὰ ἔχη νὰ χαλεύση τὰ σημάδια καὶ νὰ τὰ δί-¹²/ δη εἰς χεῖρας τοῦ Χριστοδούλου, ἢ τὰ μπάνια νὰ πλε-¹³/ ρώση ὅπου χρεωστᾶ ὁ Ἀβράμης, εἰ δὲ καὶ δὲν φέρει ἢ τὰ ¹⁴/ σημάδια ἢ τὰ μπάνια, νὰ ἔχη νὰ τὸν βάνη στὴν φυλα-¹⁵/ κήν. καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν τῶν μελλόντων:— [μον.]

¹⁶⁻²² / θεόδωρος· Ἰω(άννου) νοίν προ·ή(ς)στος, μαργαρητης γεωργη(ου)·-, σταμος κοστα mpr, ελευθερίς αγγελ(ου) mpr, αναστασις στεφανου, :γηάνης λεοντι νήν καπετάνος, Ἰωάν(νης) ἀδάμη.

Πρόκειται για παρακατάθεση του ενεχύρου από τον δανειστή σε τρίτο. **στ. 6-8** Αγωγή του καταθέτη κατά του δεματοφύλακα για την απόδοση της παρακαταθήκης. Τα κατατεθέντα αντικείμενα αποτελούσαν ενέχυρο που είχε συστήσει άλλος¹. Παρατηρείται η χρήση των όρων «αμανέτι» και «σημάδι» αδιακρίτως, είτε για την παρακαταθήκη είτε για το ενέχυρο.

στ. 10-14 Η ικανοποίηση του ενάγοντος θα γίνει είτε α) με την απόδοση των κατατεθέντων αντικειμένων, είτε β) με την εξόφληση από τον δεματοφύλακα της οφειλής για την οποία είχε συσταθεί το ενέχυρο.

στ. 14-15 «*νὰ ἔχει νὰ τὸν βάνη στὴν φυλακὴν*» Η φράση αυτή επιδέχεται διπλή ερμηνεία: α) σε περίπτωση που ο εναγόμενος δεν θα συμμορφωνόταν, η απόφαση επιτρέπει την προσωποκράτηση του δεματοφύλακα, ως μέσο εξαναγκασμού για την εκτέλεση της αποφάσεως². β) το Κριτήριο θεωρεί ότι ο δεματοφύλακας θα διαπράξει αδίκημα –υπεξαίρεση της παρακαταθήκης– αν δεν την αποδώσει, οπότε διατάσσει φυλάκιση³. Η πρώτη εκδοχή είναι πλησιέστερη στη γραμματική ερμηνεία του κειμένου, «*νὰ τὸν βάνει στὴν φυλακὴν*» (ο ενάγων), διατύπωση που παραπέμπει μάλλον στην προσωποκράτηση και όχι σε ποινική ποινή.

1. Είναι ατυχής η παραπομπή στη συγκεκριμένη απόφαση στο ΕΚΣ, σ. 204 σημ. 241, διότι τα πραγματικά περιστατικά της αποφάσεως δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι ο ενεχυρούχος δανειστής συνέστησε την παρακαταθήκη.
2. Για την προσωπική κράτηση, πρβλ. ό.π., σσ. 192, 198.
3. Για τη φυλάκιση επί υπεξαίρεσεως, βλ. ό.π., σ. 226 και σημ. 366.

13

1728/Ι/7

χ. Ελευθέρη Αγγέλου

978/φ 9r

σχ. 14

Πρακτικό. Δάνειο. Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (ὄπρισμα). Δικαστικό παράβολο. Απόδειξη συνάψεως δανείου με μάρτυρες. Παροχή πληρεξουσιότητας ενώπιον του Κριτηρίου.

// Έτη 1728 ηουνარი<ου> 7

²/ Ερχάμενος· ἐμπροσθέν του κριτηρίου ημόν· ὁ κυρ ³/ Πετκος Θεοδόρου·